

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Pasqua del Malalt

Avui celebrem la Pasqua del Malalt. És bo que a les nostres eucaristies, en aquest sisè diumenge de Pasqua, preguem pels malalts de les nostres famílies, per aquells familiars, amics, veïns, coneguts, mancats de salut, especialment pels qui no tenen ningú que pregui per ells. L'amor de Déu, la vida del Ressuscitat, anima les nostres vides. Amb aquesta convicció de fe celebrem avui la Pasqua del Malalt.

Acudim tots i totes a l'eucaristia, confiats en la força de Déu, amb esperança renovada: els malalts aportant la seva delicada realitat, però també el seu caràcter de testimonis de com la força de Déu pot sorgir de la feblesa; els familiars, la compassió i els neguits, però també tota la voluntat de recolzament i estimació que posen quan acompanyen els seus éssers estimats; els professionals de la salut, la seva fatiga o defalliment, però també la generosa abnegació i l'escalf del que segueixen essent capaços.

Tots junts formem entorn a la taula de l'altar la comunitat que reflexa el rostre de Crist, metge i pacient al mateix temps. A Ell, el nostre millor acompanyant quan estem malalts, podem adreçar-li la següent pregària, pensant avui de manera ben concreta tant en aquell malalt que demana que preguem per ell com en aquell altre que no té ningú que pregui per ell:

«Senyor Jesucrist, metge diví i pacient compassiu: aquell qui vós estimeu tant, està malalt.

Ajudeu-lo a mantenir la pau, la serenor i l'esperança enmig del dolor i de l'angoixa.

Sabem, Senyor, que vós mai no ens deixeu sols en els moments difícils i de prova.

Sabem, Senyor, que vós sempre sou amb nosaltres, estimant-nos fins a l'extrem.

Jesús Ressuscitat, feu-nos experimentar la fortalesa i el consol de la vostra proximitat i companyia.

Feu-nos sentir la tendresa de la vostra Mare, Santa Maria, que va restar dreta, junt amb vós, al peu de la Creu.

Metge diví: gràcies pel do inestimable de l'Eucaristia, pa de vida eterna i medicina d'immortalitat.

Si voleu, Senyor, podeu guarir la persona per la qual us adreço aquesta pregària, però que no es faci la meua voluntat sinó la vostra.

Senyor, vós que vau dir, "estava malalt i em vingüeu a veure", transformeu les nostres vides.

Senyor, feu que, si en alguna ocasió caic malalt, sigui transparència del vostre amor immens, per tal que els qui em cuidin i visitin puguin descobrir en mi el vostre rostre misericordiós.

Amén.»

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Som éssers contingents (II)

El mot contingència, en la història de les idees filosòfiques, té una llarga història. Contingència és, en la metafísica clàssica, allò que podria no haver estat mai. Sant Tomàs d'Aquino, en la *Summa Teològica*, distingeix l'ésser necessari de l'ésser contingent. El primer és el que és i no pot deixar de ser el que és. Es refereix, directament, a Déu (*Ipsum esse subsistens* en terminologia tomasiana), mentre que el segon és l'ésser creat, el que és, però podria no haver estat mai, perquè no té la necessitat intrínseca de ser. L'ésser necessari és i no pot deixar de ser, mentre

que l'ésser contingent és, però podria no haver estat i, tard o d'hora, deixarà de ser.

És contingent tot el que veiem, tot el que sentim, tot el que està al nostre abast, començant per nosaltres mateixos. Tota l'escala de la creació, en paraules de Ramon Llull, des de la pedra (*lapis*) fins a l'àngel (*angellus*), està bastida per éssers contingents, éssers que podrien no haver estat creats. La contingència també es refereix allò que podria haver estat d'una altra manera, que podria tenir una altra naturalesa, unes altres qualitats si s'haguessin donat

unes altres condicions de possibilitat. És contingent el que està sotmès a les circumstàncies, a l'entorn, a un conjunt de factors. És el que depèn dels altres i que no és autosuficient, en si i per a si mateix.

El transhumanisme té com a darrera visió anul·lar o reduir al mínim possible la contingència de destí i transformar la vida humana en un camp d'eleccions.

La implementació de les biotecnologies ens permetran decidir sobre el que ha estat històricament una contingència de destí: per exemple la mateixa condi-

ció sexuada o les capacitats físiques o intel·lectuals.

Odo Maquard subratlla que durant el procés de la Modernitat s'ha emprès un programa de l'absolutització de l'ésser humà, és a dir, de transformació de l'ésser humà en un ésser absolut, en una divinitat, en allò que no és, ni pot arribar a ser. La visió és clara: alliberar l'ésser humà de la contingència, de l'atzar, de l'arbitrarietat, de les circumstàncies, de les eventualitats, de les casualitats o de les limitacions.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Pascua del Enfermo

Hoy celebramos la Pascua del Enfermo. Es bueno que en nuestras eucaristías, en este sexto domingo de Pascua, oremos por los enfermos de nuestras familias, por aquellos familiares, amigos, vecinos, conocidos, sin buena salud, especialmente por quienes no tienen a nadie que rece por ellos. El amor de Dios, la vida del Resucitado, anima nuestras vidas. Con esta convicción de fe celebramos hoy la Pascua del Enfermo.

Acudimos todos y todas a la eucaristía, confiados en la fuerza de Dios, con esperanza renovada: los enfermos aportando su delicada realidad, pero también su testimonio de cómo la fuerza de Dios puede surgir de la debilidad; los familiares, la compasión y las inquietudes, pero también toda la voluntad de apoyo y cariño que ponen cuando acompañan a sus seres queridos; los profesionales de la salud, su fatiga, pero también la generosa abnegación y el calor del que siguen siendo capaces.

Todos juntos formamos en torno a la mesa del altar la comunidad que refleja el rostro de Cristo, médico y paciente al mismo tiempo. A Él, nuestro mejor acompañante cuando estamos enfermos, podemos dirigirle la siguiente oración, pensando hoy de manera bien concreta tanto en aquel enfermo que pide que oremos por él como en aquel otro que no tiene a nadie que rece por él:

«Señor Jesucristo, médico divino y paciente compasivo: aquel que tú amas tanto, está enfermo.

Ayúdale a mantener la paz, la serenidad y la esperanza en medio del dolor y de la angustia.

Sabemos, Señor, que tú nunca nos dejas solos en los momentos difíciles y de prueba.

Sabemos, Señor, que tú siempre estás con nosotros, amándonos hasta el extremo.

Jesús Resucitado, haznos experimentar la fortaleza y el consuelo de tu proximidad y compañía.

Haznos sentir la ternura de tu Madre, Santa María, que permaneció de pie, junto a ti, al pie de la Cruz.

Médico divino: gracias por el don inestimable de la Eucaristía, pan de vida eterna y medicina de inmortalidad.

Si quieres, Señor, puedes curar a la persona por la que te dirijo esta oración, pero que no se haga mi voluntad sino la tuya.

Señor, tú que dijiste, “estaba enfermo y me visitaste”, transforma nuestras vidas.

Señor, haz que, si en alguna ocasión caigo enfermo, sea transparencia de tu amor inmenso, para que quienes me cuiden y visiten puedan descubrir en mí tu rostro misericordioso.

Amén.»

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Celebració de la Primera Confessió a Masriudoms

El dissabte 16 de març, els xiquets i xiquetes de Primera Comunió de l'Hospitalet de Vandellòs estaven convocats, juntament amb els seus pares i catequistes, per tal de celebrar la festa de la Primera Confessió a l'església de Sant Jaume de Masriudoms.

La jornada va començar amb un petit refrigeri en una de les sales que la parròquia té encara en l'edifici multiservei al costat de la parròquia. Tot seguit, van passar a la petita església, on van fer una celebració en dues parts: una primera, en una catequesi centrada en la paràbola del fill pròdig, amb els pares i els nens per separat. I una segona, ja específicament amb la dinàmica de la confessió, que es va fer a la mateixa església.

Desgraciadament, no van poder venir tots els xiquets i la trobada va quedar una mica fluixa a nivell de gent... Amb tot, un pas més de cara a la seva Primera Comunió.

Mn. Jordi Salvadó

Assemblea de Càritas interparroquial de Tortosa

El dia 22 de març va tenir lloc al saló d'actes de la seu de Càritas, l'Assemblea interparroquial de Tortosa, presidida per la directora Cinta Jardí, la secretària Consol Sagrera i Mn. Ramon Labernié. Hi eren presents els representants de Càritas de les parròquies. La directora ens digué: «Avui presentarem l'estat de comptes i balanç de l'exercici de l'any 2023 i el pressupost d'aquest any 2024». Tot seguit ens adreçà la paraula Mn. Ramon Labernié: «Càritas és la carícia de l'Església envers els més pobres». És una comunitat que sorgeix de l'amor de Déu.

Dels projectes de Càritas interparroquial cal destacar: «Projecte Clara» per a dones amb pocs recursos, «Joves amb futur», projecte «UJARIPÈN» en el qual es treballa per millorar les oportunitats de l'ètnia gitana, «La família és clau» donant suport i ajuda a les famílies, projecte «Valentina» que té per objectiu la cohesió i empoderament de grups, «Finançament» on la gran part dels diners provenen de subvencions de l'Ajuntament, Generalitat, Diputació, Habitatge, Fundació Amancio Ortega.

A continuació es presentà l'estat de comptes de l'any 2023. Tot seguit presentà el pressupost previst per a l'any 2024: 1) Promoure i millorar els projectes actuals; 2) Potenciar les activitats de Càritas a les parròquies; 3) Continuar amb la tasca de difusió de l'acció de Càritas; 4) Buscar noves estratègies per aconseguir aliments; 5) Millorar els espais de Càritas interparroquial; i 6) Buscar solucions per pal·liar la manca d'habitatges socials.

Després d'un torn obert de paraules, finalitzà la reunió amb un petit refrigeri.

Maria Joana Querol Beltrán

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

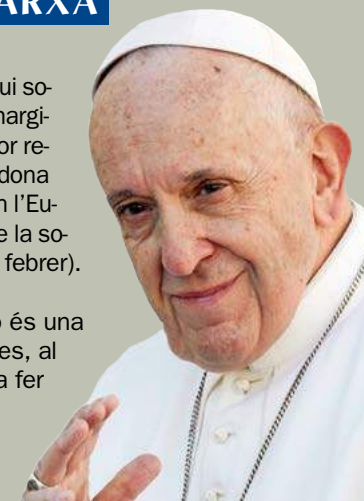

@Pontifex_es: «Els malalts, les persones fràgils i els pobres estan en el cor de l'Església, i han d'estar també en el centre de la nostra atenció humana i la nostra sol·licitud pastoral. No oblidem això» (9 de febrer).

@Pontifex_es: «Els sants brillen de llum reflexa i mostren en els gestos senzills de la seva jornada la presència amorosa de Déu, que fa possible l'impossible» (10 de febrer).

@Pontifex_es: «Cuidem els qui sofreixen i estan sols, potser marginats i descartats. Amb l'amor recíproc que Crist Senyor ens dona en l'oració, i especialment en l'Eucaristia, sanem les ferides de la solitud i de l'aïllament» (11 de febrer).

@Pontifex_es: «L'oració no és una fugida de les pròpies tasques, al contrari, és una ajuda per a fer el bé que estem cridats a realitzar aquí i ara» (12 de febrer).

52è Aniversari de la mort de Mons. Manuel Moll i Salord

El dia 21 de març, a les 12 hores, ens vam aplegar a la catedral per commemorar el 52è Aniversari del traspàs a la Casa del Pare de Mons. Manuel Moll i Salord, l'últim bisbe de la diòcesi de Tortosa que va morir com a bisbe emèrit. Presidí la celebració el Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo i van concelebrar els membres del Capítol Catedral.

El bisbe Sergi inicià l'homilia saludant el Sr. Vicari general, degà del Capítol Catedral «germans concelebrants i germans/es que participeu d'aquesta celebració. Avui el que Jesús ens anuncia és una epifania. Estem molt a prop de la celebració de la Setmana Santa en la que viurem el passos de Jesús. En la primera lectura que acabem de proclamar del llibre del Gènesi, hem escoltat les paraules de Déu a Abram: «Faig aliança amb tu, i et faré pare de molts

pobles. No et diràs més Abram, sinó Abraham, per significar que seràs pare de molts pobles». Déu li va fer grans promeses a Abraham, i tots sabien que Déu havia fet una aliança amb ell, el nostre pare en la fe. El papa Francesc diu: «Els doctors de la llei no entenen l'alegria de l'esperança, en canvi Abra-

ham es va alegrar perquè tenia fe». Eren doctors de lletra morta, ja que el centre de la llei és l'amor a Déu i al proïsme. Quan Jesús els digué: «Abraham, el vostre pare, s'entusiasmà esperant de veure el meu dia, i quan el veié, se'n va alegrar». Els jueus li digueren: «Encara no tens cinquanta anys i has vist Abraham?». Jesús va fer una declaració, va revelar l'Epifania de la seua divinitat: «Jo soc des d'abans que nasqués Abraham». Ens diu Jesús que el Pare i Ell són una sola cosa i qui no està amb Ell, està en contra d'Ell».

Mn. Josep M. Membrado va fer les pregàries, de manera especial per celebrar els 52 anys del traspàs a la Casa del Pare del qui fou bisbe de la nostra diòcesi, Mons. Manuel Moll i Salord.

Abans de la benedicció final, el bisbe Sergi i tots els sacerdots concelebrants van desplaçar-se a la tomba del bisbe Moll i allí pregant Déu: «Doneu-li Senyor, el repòs etern, i que la llum perpètua l'il·lumine». Tot seguit vam resar el Parenostre i després d'una pregària final, el Sr. Bisbe ens donà la benedicció.

Maria Joana Querol Beltrán

Robatori del tresor de l'església de Gandesa i recuperació d'un reliquiari

Mn. Miquel Romero, en obrir l'església de bon matí, el dia 9 de desembre del 1979, em va venir a trobar i em digué: «Mos han robat vèries peces religioses que teníem a l'armari de l'església». «Què fem?». A més de la denúncia, Mn. Miquel va anar tot seguit al Santuari de la Fontcalda amb Josep M. del Frare i Vicent Soro, per si allí també havien

robat. Ho trobaren tot al seu lloc i ho portaren a Gandesa.

El que Èric el Belga va robar van ser, dues custòdies, quatre calzes, cinc copons, un joc de canadelles, anagrames de pendons i la bandera de l'Apòstolat de l'Oració, dos jocs de crismals, dos hostiers i un guarda-viril de la custòdia, una capseta de la clau del sagrari i dues medalles. Així va quedar

escrit al meu llibre, *Gandesa i la Fontcalda*, on a més vaig posar les fotografies de les peces més importants robades: la custòdia de plata del s. XVII, la Creu de plata del s. XV, el calze de plata del s. XVI i el reliquiari del s. XVI.

Fa uns anys Mn. Jordi Centelles em va dir que havia rebut notícies de l'arxiver Mn. Alanyà que el nostre reliquiari podia estar a un museu del Vendrell.

El dia següent ens hi vam presentar tots dos. L'arxivera ens va atendre cordialment i ens va dir, en preguntant-li pel reliquiari, que el tenien fora de l'exposició. Però el nostre reliquiari vam intuir que estava al museu, quan vam ensenyar-li la fotografia del meu llibre. La Guàrdia Civil es va posar en marxa quan el bisbat va procedir a la denúncia corresponent. El dia 21 de març del 2024, l'alcalde del Vendrell, acompanyat per l'arxivera i pel rector de la parròquia, va tornar a Tortosa, a mans dels bisbe Sergi, el reliquiari. Al palau episcopal ens vam trobar diferents persones, quan l'alcalde ho va retornar personalment.

El reliquiari estarà exposat a la catedral durant unes setmanes i el dia 23 de juny Mons. Sergi, coincidint amb les confirmacions que farà a la parròquia de Gandesa, lliurarà el reliquiari als gandesans, on hi restarà permanentment. La idea de Mn. David, tota vegada que les relíquies que existien van desaparèixer, és reemplaçar-les per una de Sta. Àgueda, per la devoció que hi ha a la comarca.

Anton Monner
Cronista de Gandesa

AGENDA

Divendres 10, Catedral, a les 17.30 hores, Tridu en honor a la Mare de Déu de la Cinta.

Dissabte 11, Lligallo del Gànguill, a les 20 hores, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Tradició del martiri ante Portam Latinam de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prevere; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dimarts [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ Dimecres [Fets 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana):

Mare de Déu dels Desemparats; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dijous [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Divendres [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prevere, apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dissabte [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Lleida: ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; Tortosa: Mare de Déu dels Desemparats.

12. □ Diumenge vinent, Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) (o bé, més breu: 4,1-7.11-13) / Mc 16,15-20]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

«El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat»

L'evangeli d'aquest diumenge és tan dens que només podem esbossar alguns aspectes. Destaca el gran manament de l'amor: *El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*. Ell morint per nosaltres ens dona exemple del que diu després: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*. Estimar, per tant, vol dir ser capaços de donar la vida pels nostres germans. Però no per això l'amor és quelcom puntual, del moment de donar la vida, sinó que ens ha dit abans: *Si observeu els meus manaments us mantindreu en l'amor que us tinc*. L'amor l'hem de manifestar seguint el camí de Jesús dia a dia. Només així seriem capaços de donar la vida pels germans. I Jesús no ens tracta com a servents o criats sinó com a amics: *Ja no us dic servents perquè el servent no sap què fa el seu amor. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare*. Jesús ens tracta d'igual a igual, més, ens fa entrar en el seu cercle d'amics per als quals no té cap secret. Però això sí, ser els seus amics suposa observar els seus manaments: *Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando*. No es tracta de paraules sinó de fets. Però tot el bé que puguem fer no pensem que sigui obra nostra: *No sou vosaltres el qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre*. Aquest és l'encàrrec que ens fa el Senyor: anar pertot arreu, convidant tothom a experimentar l'amor de Crist i a seguir-lo. L'evangeli acaba: *Això us mando, que us estimeu els uns als altres*. És el que fa Pere a la primera lectura quan bateja la família del centurió *perquè Déu no fa diferències a favor d'uns o altres. Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé de qualsevol nacionalitat que sigui*. És una manera concreta d'estimar com Jesús. Ens ha dit Joan: *Tothom qui estima és fill de Déu. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor*. Per això acaba també dient: *Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns altres*.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplan la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplan la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace aceptación de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedaran unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / Revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»